

Skat. Denne Indvending, synes jeg ikke, betyder noget. En Gang skal man dog begynde, hvis man i det hele taget finder det rigtigt, og der fremkommer jo lige saa godt Værdistigningerovre i Jyllands fattige Egne som her i de fede Egne. Derfor mener jeg, at der i og for sig ikke er noget berettiget i den nævnte Indvending.

Jeg er ogsaa taknemmelig for et andet Punkt i det ny Forslag, nemlig det, at Ministeren siger, at Skatten skal indtræde straks, saa at man ikke benytter det samme Princip, som man har benyttet ved Slangstrupbanen, hvor Beløbet først forfalder, naar Jorden sælges. At man ikke sælger den Værdi, man sidder inde med, bør ikke være en Grund til at blive fri for at betale Skatten. Naar Værdierne ere der, skal man svare Skatten. Forringes Værdien, bliver man jo ogsaa fri for at betale Skatten.

Jeg er saa meget mere tilfreds med dette Forslag om en Værdistigningsskat, som jeg tror, at lige saa snart vi faa Øje for, at der er Værdier i vort Samfund, som fremkaldes ved Samfundets Foranstaltninger paa en eller anden Maade, og som ikke tilkommer den enkelte Mand — og det lader jo til, at man her i denne Sal er enig om, at Princippet er godt nok —, vil man ogsaa nok kunne finde de rette Former. Man kan maaske ønske en eller anden Rettelse her eller der, men Princippet i det synes jeg ikke, der er ret mange, der have talt imod. Det betydningstulde ved Forslaget ligger i, at man har faaet Øje for, at der her er Værdier, som den enkelte Mand ikke selv har erhvervet, hvorfor de heller ikke kunne tilkomme ham. Det samme gælder jo temmelig sikkert ogsaa Værdier, som skabes andre Steder, men et Sted skulle vi jo begynde, og paa dette Sted synes det mig da at være meget heldigt at begynde, fordi det her er saa let at faa Øje paa disse Værdier, der skabes ved Baneanlæg. En Mand, der faar en Station anlagt paa sin Jord, bliver maaske derved en velhavende Mand, uden at han har givet mere til Jernbanen end den Mand, som bor en Fjerdingvej eller maaske en hel Mil fra Jernbanen. Dette er et Forhold, Folk kunne faa Øje paa, og derfor mener jeg, at naar man skal ind paa dette Princip, at beskatte Værdistigningen, er det rigtigt at begynde med dette Forhold, men det vil sikkert føre med sig, at man inden ret længe bliver opmærksom paa, at der ogsaa er andre Værdier, vi paa lignende Maade maa beskutte, og saa antager jeg, man

med Tiden ogsaa vil tage andre Værdier frem til Beskatning, f. Eks. de Værdier, som fremkomme ved almindelige Konjunkturstigninger. Jeg skal ikke komme ind paa dette her, maaske vi faa Lejlighed til, naar Forslaget kommer til anden Behandling, at behandle disse Forslag lidt mere udførligt.

Som sagt, jeg er meget tilfreds med, at vi endelig ere naaede saa vidt, at vi have faaet denne ny Skat frem. Jeg kan godt se Vanskelighederne ved at vurdere, og jeg kan ogsaa godt se Vanskelighederne ved at bruge den Vurdering, vi nu have, til Ejendomsskyld, men jeg tror ogsaa i denne Forbindelse at turde sige, at Værdistigningsskattens Indførelse vil føre til en anden Vurdering til Ejendomsskyld. Nu maa jeg for Resten beklage, at den højtærede Finansminister, saa vidt jeg forstod, forleden Dag ikke vilde gøre noget som helst for, naar vi skulle have en Omvurdering til Ejendomsskyld, at der skulde foretages to Vurderinger, dels efter Loven nu af Ejendommen med Bygninger paa og dels af den raa Jord. Men jeg tror, at ved at man i det hele taget beskæftiger sig med dette ny Forslag, vil man hurtigt komme paa det rene med, at ogsaa det Grundlag, vi have til at beskutte efter Ejendomsskyld, skal forandres derhen, at det bliver Jorden alene, vi beskutte, ligesom vi ogsaa nu i dette Tilfælde kun beskutte den Stigning, der fremkommer ved, at Jordens Værdi stiger. Jeg kan i hvert Fald ikke lade være med at udtale min Paaskønnelse af, at den højtærede Minister har været dristig nok, kan jeg gerne sige, til at fremkomme med dette Forslag, og jeg synes, at den højtærede Minister maa have faaet Indtrykket af, at det er mødt med mere Velville, end den højtærede Minister maaske havde gjort Regning paa, jeg ved det ikke, men det er i alt Fald mødt med mere Velville, end jeg egentlig havde tænkt. Thi naar man tidligere har nævnt dette Forhold, har man altid trukket paa Skulderen, ligesom om det var noget, der højest kunde gennemføres en Gang i Fremtiden; men vi ere altsaa meget nærmere ved det, end maaske nogen har anet.

W. Neergaard: I nærværende Forslag under B. Punkt 10 findes Forslag til en Jernbane fra Faaborg eller et Punkt paa Ringe—Faaborg Banen til Svendborg. Angaaende denne lille Bane vilde jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Tilskuddet fra Statskassens Side er foreslaaet